

Sammanfattning

Utredningen utgår i betänkandet från pågående omvärldsförändringar som har fått eller väntas få betydelse för utvecklingen inom plan-, bygg- och boendeområdet.

Utredningen lägger betänkandet om en ändrad myndighetsstruktur innan regering och riksdag tagit ställning till den Bostadspolitiska utredningen.

Utredningen har därför valt att pröva förslagen om en ändrad myndighetsstruktur både gentemot nuvarande bidragssystem och gentemot de förslag som lagts av den Bostadspolitiska utredningen för framtida bidragssystem.

Den föreslagna myndighetsstrukturen är vald för att skapa flexibilitet för att kunna verka i båda systemen.

En uppdelning på två myndigheter är enligt utredningen det bästa sättet att kraftsamla inför de utmaningar som väntar, bl.a. om en hållbar plan-, bygg- och stadsutveckling, EU-medlemskapet och de regionala planeringsfrågorna å ena sidan och å andra sidan kraven på en rationell och effektiv administration av det finansiella stödet till bostadssektorn oavsett hur detta stöd kommer att utformas i framtiden. Hänsynen till miljön och omställningen till ett hållbart samhälle innebär nya anspråk på samhällsplaneringen och byggandet.

Den försöksverksamhet som inletts med regionala självstyrelseorgan verkar i riktning mot decentraliserade investeringsbeslut som rör den regionala och lokala miljön.

- Hänsynen till miljön och omställningen till ett hållbart samhälle innebär nya anspråk på samhällsplaneringen och byggandet.

- Den försöksverksamhet som inletts med regionala självstyrelseorgan verkar i riktning mot decentraliserade investeringsbeslut som rör den regionala och lokala miljön.

- EU-medlemskapet har medfört nya statliga arbetsuppgifter som berör den fysiska planeringen. Plan- och byggsektorns internationalisering och Sveriges inträde i EU skärper behovet av en övergripande långsiktig planering och ett bättre samspel mellan olika planeringsnivåer.

- Bostadspolitiska utredningens förslag innebär om de genomförs att nya krav kommer att ställas på beslutsunderlag till regeringen i form av prognoser, uppföljningar och utvärderingar.

- Behovet av att minska utgifterna för den statliga administrationen kräver fortsatt effektivisering och rationalisering.